

**Κι'οι τρεις μαζί φωνάζουν εις τόν Πρωθυπουργόν:
'στη σκάλα π'άνεβαίναεις ν'άνεβαίνα κι'έγώ.**

κι'ίσως να μ'εσ πουλήσουνε σάν κι'άλλοτε καμπόσοι
γιὰ πράσινο χαβιάρι.

Καλώς'στην τήν Σαρακοστή, που γινάσι θά μ'εσ φέρη
και φρόνιμα μισιά, και τρεις παλαιοί τσοπάνηδες του Κρητικού Λευτέρη
ριχτήκαν'στά καλά.

**Τάδε προσεύχεται'εὐλαβῶς
κι'ὁ Περικλῆς ὁ παλαδός.**

Π.— Κι'έγώ τοὺς ρύπους τῆς ψυχῆς
μαζί σου θ'ἀποπλύνω,
και σὲ τεμένη προσευχῆς
τὸ γόνυ μου θά κλίνω.

Δεῦτε λοιπὸν ἐνάρετοι φανῶμεν ἀληθεῖς,
δεῦτε πρὸς τήν Ἀνόρθωσιν βαδίζομεν εὐθεῖς.
Δεῦτ'ἐλαφρώσωμεν, παιδιὰ, τὸ ψυχικὸ μπαλόνι
ἀπὸ σαβοῦρ ἁμαρτιῶν, και νῦν ἐν μετανοίᾳ
ὄλοι τὰ στήθη τύφωμεν σάν τὸν γνωστὸ Τελῶνη,
που κάτι θάβγαζε κι'αὐτός ἀπὸ τὰ Τελωνεῖα.

Δεῦτε μετανοήσωμεν... κι'έγώ σποδὸν θά ρίψω
ἐπάνω'στην ἁμαρτωλὴν
και ρυπαρὰν μου κεφαλὴν,
και μ'ἓνα τοῦβλο, Φασουλά, τὸν ἀρχαῖο θά τρίψω.

Μὰ τί χαρὰ μεγάλη!..
ἀπὸ τὸ Κερναβάλι
'στῶν ἐκλογῶν τὴν ζέλην,
κι'ἀπὸ τὴν μὴ κραπάλην
θά πέσωμε'στην ἄλλη.

"Ἄσπρο σὲ νέους και παλῆρους, ὅπου νὰ πάη γόνα,
κατέλθωμεν, κατέλθωμεν εἰς ἐκλογῶν ἀγῶνα,
και πάλιν ἄς τρυφήσωμεν'στὸ θέαμα τῆς κἀπτης,
και δι'αὐτῆς ἀνέλθωμεν εἰς ἰδεώδεις" Ἄλπει.

Καλῶς'στην τήν Σαρακοστή, που θά μ'εσ ζετρελλάνη..
καλῶς'στην... νέαις ἐκλογαῖς θά μ'εσ παραξάλλισου,
και παπαγάλοι θά σταλοῦν κι'ἀπὸ τὴν Κεϊλάνη
ἐπαγγελίας ἀγαθὰς νὰ μ'εσ παπαγαλίσου.

Καλῶς'στην τήν Σαρακοστή μὲ κἀπταις Ἀραπίνας,
καλῶς'στην μὲ τοὺς ἀχινοὺς και μὲ τὰ καλαμάρια,
καλῶς'στην μὲ καλόγνωμας, καλῶς'στην και μὲ πίνες,
ποῦναι κρυμμένα μέσα των λαμπρὰ μαργαριταρία.

Καλῶς'στην τήν Σαρακοστή χωρὶς παληάνθρωπιας,
ὅπου πολλοὶ κατὰμαυροὶ θά ἔγινον σάν τῆς σουπιας.
"Ἄς μὴν ἀκούσωμεν, παιδιὰ, τὸν μπάριμπα μας τὸν ψεύτη,
ὅπου τρανὰ προγράμματα κολῆζ'στὰ πισινὰ μας,
κι'ἔλατε σὲ χρυστάλλινο και λαμπερὸ καθρέφτη
νὰ καθρεφτίσωμεν σεμνοὶ τὰ παληομῦθῶνὰ μας.

Μαζάρην ἢ πρὶν ἀνιδείξει,
και τώρα νέα σχέδια
κι'ἔμετις ἄς σχεδιάσωμεν.

"Ἄς σπεύσωμεν σὲ καθήκεια,
και νέα μούτρα μὲ παληὰ
στενὸς ἄς συνδυσάσωμεν.

"Ἄς ἔλθωμεν σάν ἐκλογεῖς
τοιαύτης πανμνήτου γῆς
'λιγάκι'στὰ καλά μας.

Νηφάλιος συλλογισμός,
κι' ἄς δώσουμε εἰς συνδοκασμὸς
θὰ γίνῃ στὰς Καλάμας.

Κύριε τῶν Δυναμέων, κκι' μεθ' ἡμῶν γενεοῦ,
καὶ δὸς μας' λίγο νοῦ.

Σαρκωστὴ, Σαρκωστὴ, γαλήνη κι' ἡσυχία,
καὶ σκόρδων εὐωχία.

* Ἄς μὴν ἀνάβουν με' χοροὺς ἢ φτέρνας κι' ἢ πατόυνας,
ἄς πιάσουν πλέον ν' ἀντηχοῦν τῶν Βάκχων ἐπινίκεια,
καθίνες τῆς Ἀποκρηῆς ἄς θγάλη τῆς μουτσούνας
καὶ νέου πατριωτισμοῦ νὰ δάλη μορμολύκεια.

Χωρὶς ἀνάιδειαν μαξιμοῦς
σὲ νέων ἐκλογῶν βωμοῦς
τελέσωμεν θυσίας.

Ψῆφους ἄς συγκομιῶσωμεν,
κι' ἔλους ἄς τοὺς νομισώσωμεν
ἀνορθωτὰς Μεσσίας.

Κύριε τῶν Δυναμέων, κκι' μεθ' ἡμῶν γενεοῦ,
καὶ δὸς μας' λίγο νοῦ,
κι' ἄς μποῦμε με' κατάνυξι' στῆς Ἐκκλησίας μέσα,
κι' ἄς δώσουμε κι' ὁ Μερλόπουλος τί κάνει με' τὸν Φλέσσα.

**Μὲτὰ τοῦ Βενεζέλου πτήσις,
ποῦ σὲ κάνει νὰ σαστίσης.**

Φ. — Ποιὸς εἰν' ἐκεῖνος ποῦ πετᾷ;

Π. — Ποιὸς εἶναι;

Φ. — Δὲν τὸν ξέρεις;

Πετᾷ πετάει τὸ πουλί, πετάει κι' ὁ Λευτέρης.

Πετᾷ πετάει τὸ πουλί, πετᾷ τὸ περιστερί,
πετάει κι' ὁ Πρωθυπουργὸς με' τὸ μεγάλο χέρι.

Πετᾷ πετάει κι' ὁ Πουλῆς,
πετάει κι' ὁ σπουργίτης,
πετᾷ πετάει κι' ὁ πολλὸς
τοῦ κράτους Κυβερνήτης.

Πετᾷ πετᾷ κι' ὁ πελαργός
κι' ὁ κόκορας κι' ἡ κότα,
πετάει κι' ὁ Πρωθυπουργὸς
ἀπ' ἔλους πρῶτα πρῶτα.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψη, ρίψε μὲ κατὰ σου γαῦρη
'στὴν Ἀνόρθωσι τὴν μούρη,
ποῦ σ' ἀκλουθεῖ πιστά.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψη τολμηρὸς μ' ἀεροπλάνο
στρέψε δὲς ἀπ' ἐκεῖ πάνω
κόμματὰ πάλθρῶν γνωστά.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψη δὲς τὸν Κόντε, δὲς τὸν Ράλλη,
'δὲς καὶ τοῦ Μαυρομηγάλῃ
διαδῆλωσι τρανή.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος, ἀερόφιλε μεγάλη,
κι' ἔξ ἀεροπλάνων θγάλε
μὲ διακασῶν φωνή.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος, σὺ τοῦ Πειραιῶς δημότη,
στρέψε δὲς τοῦ Μιστριώτῃ
τὸ καπέλο τὸ ψηλό.

Σὺ ποῦ μέσ' στὴν οὐράκιαν δολιχοδρομεῖς στίβιάδ' α,
στρέψε δὲς καὶ τὸν λογάκ
κομματάρχη σφριγηλό.

Π. — Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος νεῦσε κι' ἀπὸ τὸν αἰθέρα
νὰ τρομάξης πέρα πέρα
ἐλλοχῶντας φωνασκούς.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος μεθ' ὅτων ἐκλογῶν τὴν πάλῃ
φρούκασε μ' ἄερα πάλι
' Ἀνορθώσεως ἀσκούς.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος, καὶ με' τὴσὴν εὐπραγία
πρὸς νερολοκοκυγίαν
τοὺς Ρωμηούς καθοδηγεῖς.

Σὺ κυβέρνησε κι' ἔξ ὕψος τῶν Ρωμηῶν τὴν σκολιέβα,
καί' στὸν Πειρικῃ κατέβα
νὰ ψαρέψῃς ἐκλογεῖς.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος, στρέψε δὲς, ἀερόβητη,
καὶ καθάνα μας προστάτη,
ποῦ τὰς πτήσεις μας γελᾷ.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος κι' ἔφριξαν καμπόσας σπείρας,
πῶς ἀλήθεια δὲν ἐπάησε
καὶ τὸν Κλέαρχο ψηλά;

Φ. — Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος καὶ πρὸς τῶνα τρέπεται,
πρόσχε καλὰ μὴν πέσης,
κι' ὅσοι μένουσι δίχως θέσεις
ξεφανίσουσι ἔπειτα.

Σὺ ποῦ πέταξες πρὸς θαμβὸς βλῆς τῆς φυλῆς τῆς χαῦνης,
καὶ τὸν οὐρανὸν ἐλαύνεις
σὰν προφήτης Ἐλισσαί.

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος, κεφαλὴ φιλελευθέρῃ,
σκέπε κι' ἀπὸ τὸν αἰθέρα
τοὺς πιστεύοντα εἰς σέ.

Σὺ ποῦ νέα καθεστῶτα, νέους νόμους ἐτάξες,
μὲς 'στ' ἀεροπλάνο μπηκῆς κι' ἔλαφρὸς ἐπέταξες,
καὶ καθίνες ἐρωτᾷ:
ποιὸς ἐκεῖνος ποῦ πετᾷ;

Σὺ ποῦ πέταξες εἰς ὕψος, κκι' ἐκτεῖτες ἀερόκίτρα
κι' ἔκουτοῦλῃσες με' τᾶστρα
πλήρης δόξης καὶ τιμῆς.

Πάρε μας κι' ἐμαξ, Λευτέρη, 'στὸ δικό σου τὸ μπαλόνι
σὰν τοῦ μύθου τὴν χελώνη
νὰ πετάξομε κι' ἐμαξ.

Καὶ καρπόσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

* Ἴτε 'στοῦ Χρυσικοπούλου, 'στοῦ Σταδίου τὴν ὁδὸν,
ἐκεῖ πλοῦτος κοσμημάτων
καὶ πληθὺς ἐμπορευμάτων
οὗς καλεῖ παντοειδῶν.

* Ἀγοράζετε πρὸ πάντων τὰ νεότερα καπέλα,
ποῦ μ' αὐτὰ μικρῶν μεγάλων καπελώνονται τσερβέλα.